

Överläkaren är död, sedermera begravd

Jens Peter Karlsson

Roller:

CATHRINE 53 år

JÖRGEN 28 år

MIA 30 år

LIKET 65 år

Jens Peter Karlsson
Västra Kanalgratan 1
211 41 Malmö
040-97 22 80
0703-72 71 62
jenspeterkarlsson@comhem.se

Akt 1

Överläkaren tar sitt sista andetag.

LIKET ligger i en sjukhussäng under landstingets täcke. En kateter sticker ut ur armen och ett intubationsrör ur munnen. Intill sängen står en droppställning, en avstängd respirator och en papperskorg för smittfarligt avfall – och där bredvid ligger även handskar i olika storlekar.

CATHRINE kretsar omkring LIKET; hon bär skyddsoverall, handskar, mössa och andningsskydd FFP3.

CATHRINE närmar sig LIKET, men vänder om.

JÖRGEN kommer in med ett tvättfat; han är klädd i samma skyddsutrustning.

CATHRINE   Flickan
                     med gymnastikskorna
                     står hon kvar där ute?

JÖRGEN   Jag vet inte.
                     (Paus.)
                     Jag kan gå
                     och komma tillbaka.

CATHRINE   Kan jag röra honom?

JÖRGEN   Vi har ett visningsrum
                     avskilt
                     och stilla.

CATHRINE Men kan jag röra honom
utan risk.

JÖRGEN Borde du inte veta det?

CATHRINE Jag har alltid
alltid sagt att man ska fråga om man inte är säker
därför frågar jag dig Jörgen.

JÖRGEN Jo
det har du nog alltid sagt.

CATHRINE Kan jag röra honom?

JÖRGEN Du kan ta på honom
utan den minsta risk.
(*Paus.*)
Borde du inte veta det?

CATHRINE Jag ville försäkra mig om det.

JÖRGEN Du kan ta på honom.

JÖRGEN rör LIKET.

CATHRINE Rör inte honom!

JÖRGEN Kom här.
Han är väldigt mjuk
att ta på.
(*Paus.*)
Det är ingen fara
det är tillåtet för anhöriga att ta på den avlidne.
Vi ser gärna att den anhörige gör det:
tar på den avlidne.

CATHRINE Gör ditt arbete istället
det som du kom in här för att göra.

JÖRGEN Att ta på den avlidne gör det verkligt.
Det är en del av sorgeprocessen.
Det är bra för dig
det säger kuratorerna.

CATHRINE Du ska fokusera på dina arbetsuppgifter
och behandla mig på ett professionellt sätt.
Det finns ett ökande behov för såna som dig nu
men lika säkert kommer det behovet att minska en dag
och det ska du ha i åtanke när du talar till mig.

*JÖRGEN drar av täcket från kroppen; LIKET ligger i landstingets
kalsonger och knästrumpor.*

JÖRGEN Titta på honom.
Här är han.
Titta då!

CATHRINE Vill du vara snäll att lägga tillbaka
över honom?

JÖRGEN Åren har inte varit snälla mot honom.

*JÖRGEN tar på LIKETS överkropp, lägger därefter tillbaka täcket
och drar ut katetern.*

JÖRGEN Så är det väl:
är du snäll mot åren är åren snälla mot dig.
Och dom har varit snälla mot dig.
Du måste ha varit snäll.

JÖRGEN *drar ut intubationsröret. LIKET harklar sig, till synes oavsiktligt, men de andra tar ingen notis om detta.*

JÖRGEN Du är likadan nu
som du var då
när du stod i aulan och pratade om yrkesetik.
Och alla pojkarna satt och flämtade.

CATHRINE Var inte fånig.
Jag vet hur man klär sig
hur man framhäver sina goda sidor
och döljer sina dåliga.
Du hade alltid för korta byxor.

JÖRGEN Och du hade pärlor runt halsen
som föll ner mellan bröstet.
(Drar av täcket.)
Hur fick en sån som han
en sån som dig?

CATHRINE Lägg det över honom igen.

JÖRGEN lägger tillbaka täcket över LIKET, bara för att dra av det igen.

CATHRINE Sluta med det nu.

JÖRGEN lägger tillbaka täcket, bara för att dra av det igen.

CATHRINE Sluta!

JÖRGEN drar av och på täcket gång på gång i en allt snabbare takt. CATHRINE är på väg ut när JÖRGEN slutar och lägger tillbaka täcket.

CATHRINE Han hade sina sidor
mindre fördelaktiga sidor.

JÖRGEN En snuskgubbe var han.

CATHRINE Du har ingen rätt att säga nåt.
En lat och
belåten sköterska
har inte förtjänat rätten att kritisera honom.

JÖRGEN Du måste gå nu.
Jag ska ta hand om honom.
Jag tar honom till visningsrummet sen.

CATHRINE Jag vill vara kvar.

JÖRGEN Jag ska tvätta honom
och göra honom fin igen.

CATHRINE Jag vill se på.

JÖRGEN Det är bäst att du går.

CATHRINE Det bedömer jag bäst själv.

JÖRGEN Jag kan komma tillbaka om ett par minuter
istället.

CATHRINE Gör det nu.

JÖRGEN Gå och ta en kopp kaffe
och en räkmacka.

CATHRINE Jag är socialdemokrat.

JÖRGEN Kul för dig.

CATHRINE Du ska veta att jag har suttit i hälso- och sjukvårdsnämnden
och jag går upp
och tar upp det här med sjukhusledningen.

JÖRGEN Jag går då
och kommer tillbaka om ett par minuter.

CATHRINE och JÖRGEN går ut åt varsitt håll.

*LIKET smeker en kvinnokropp som till synes ligger ovanpå
honom; han får erektion.*

MIA passerar obemärkt.

CATHRINE och JÖRGEN kommer in igen.

CATHRINE Flickan med gymnastikskorna
är hon kvar?

JÖRGEN Jag såg ingen.

CATHRINE Hon är säkert här någonstans
tassar omkring i korridorerna.
Hon ger sig inte i första taget.
Och var är all personal?

JÖRGEN Dom äter glass.

CATHRINE Är det så dom arbetar numera?
När chefen är ...
dansar råttorna på bordet.
(Går fram till LIKET.)
Han ser död ut.

CATHRINE Varför är han så här?
(*Paus.*)
Min pappa såg ut som han sov
som han sov mitt i livet
som han precis gått och lagt sig
och somnat.

JÖRGEN Jag vet inte.
Jag ser inte skillnad.

CATHRINE Vad har dom gjort med honom?

JÖRGEN Allt dom kunde.

CATHRINE Led han mycket?

JÖRGEN Ja.
Fast det gick fort.

CATHRINE Hur fort?

JÖRGEN En vecka
plus minus.

CATHRINE Men det var ju då han blev sjuk
jag menar led han mot slutet?

JÖRGEN Han led hela tiden.
Han hade ont som fan.
Fast det är inte så illa
vissa lider i år.
En vecka är inte så illa.
(*Paus.*)
Vart var du nånstans?

CATHRINE Luzern.
(*Paus.*)
Schweiz!
Han hörde inte av sig!
(*Paus.*)
Jag fick ett förbannat SMS
i går kväll.

Paus.

JÖRGEN Jag snodde hans mobil.
Men jag kunde inte ringa.
Det stod bara C
i hans telefonbok.
Jag tänkte att det var du men
jag var inte säker.

CATHRINE Vad ska du tvätta honom med?

JÖRGEN En svamp.

Paus.

CATHRINE Jag vill se på.

JÖRGEN Vill du se på honom
eller vill du se på
mig?

CATHRINE Det som hände
det kommer aldrig att hända igen.

JÖRGEN Nä
du har rätt.
Det som hände

JÖRGEN händer inte igen.
Det hände då
men aldrig igen.
Det var första och sista gången.

CATHRINE Jag vill ha en annan.
Du får hämta en annan:
vem som helst.
Jag vill att någon annan tvättar honom.

JÖRGEN Vem skulle det vara?

CATHRINE Du får hämta en annan sköterska.

JÖRGEN Ingen vill.

CATHRINE Ja det bryr jag mig inte om.

JÖRGEN Ingen annan vill göra det här.
Dom andra äter jordgubbsglass
för att hedra gubbjäveln.

CATHRINE Han är allergisk mot jordgubbar.

JÖRGEN Dom vet det.

CATHRINE Då får det vara.

CATHRINE försöker rulla i väg sängen, men hjulen är låsta. Hon letar efter rätt spak att dra/vrida/trycka på.

JÖRGEN Vad håller du på med?

CATHRINE Jag kör ner honom till patologen
själv.

CATHRINE Han får vara hur smutsig som helst.

JÖRGEN Det strider mot reglerna.
Det här är en kontaminerad kropp.

CATHRINE Ja det bryr jag mig inte om.

CATHRINE drar i fel spak och klämmer handen; hon sliter av handsken och blåser på det onda.

CATHRINE *(Inser att handen är oskyddad.)*
Oj.

JÖRGEN Du tog av dig handsken.

CATHRINE *(Nickar.)*

JÖRGEN Det ska du helst inte göra.

CATHRINE Riskerar jag ...

JÖRGEN att smittas?
(Paus.)
Nä
det tror jag inte.
Men du ska inte röra honom
särskilt inte hans
kroppsoppningar.

CATHRINE Du är en så vulgär människa.

JÖRGEN Hur är det med handen?
Ska jag ta en titt?

CATHRINE Det är ingen fara.

JÖRGEN Det blev inget
sår?
Det skulle inte vara så bra
om det blev ett sår.

CATHRINE Det tror jag inte.

JÖRGEN *undersöker CATHRINES hand, utan att ta på den.*

JÖRGEN Och andra sidan.
(Paus.)
Inga hål i huden.
Den är fin.

CATHRINE Jag kommer behöva sälja.
Bruno Liljefors.
Och allmogeskåpet i hallen.

JÖRGEN Sälj hans bil också.
Jag har trettiotusen i kontanter
i kylskåpet.

CATHRINE Lägg till en nolla så får du den.

JÖRGEN Han ville nog att jag skulle få den.

CATHRINE Jag kommer behöva flytta.

JÖRGEN Om några månader kommer det finnas lägenheter
gott om dom.
Annars kan du bo hos mig
jag har plats
och snabbmakaroner till två.

CATHRINE Du borde växa upp

CATHRINE lära dig laga ordentlig mat
fria till Agnes.

JÖRGEN Det har jag gjort.
Hon lämnade mig
och åkte till havet
med min bil.

CATHRINE rör JÖRGEN med sin bara hand.

JÖRGEN Det finns handskar där borta.

CATHRINE går för att hämta en handske.

JÖRGEN Det är nog fel storlek för dig.

*JÖRGEN tar handsken ifrån CATHRINE och ger henne en annan i
rätt storlek, som hon tar på sig. Han snärtar henne med den
andra handsken.*

CATHRINE Du är en liten rackarunge.

JÖRGEN *(Nickar.)*

CATHRINE Man förlåter dig för allt.

JÖRGEN *(Nickar.)*

CATHRINE Det kan inte vara bra för dig.

*JÖRGEN slänger handsken i papperskorgen. CATHRINE smeker
LIKET.*

CATHRINE När pappa låg hemma så var vi där
allihopa

CATHRINE sex syskon
och hans vänner kom förbi och hälsade på.
Inte som här.
Var är alla hans kollegor?

JÖRGEN Kräkreflexen.
(*Paus.*)
När man fattar vad man står inför:
en infektiös agens
som söker en väg in i din kropp.
Då kommer kallsvetten
uppstötningarna
och så sliter man av sig masken i panik
och tar långa
djupa andetag
av smittad luft.

CATHRINE Dom är ju läkare
med handskar och allt det här.

JÖRGEN Det är händerna man måste se upp med.
Var är vänster?
var är höger?
vinkla det vassa ifrån dig.
En nål sticker rakt igenom dubbla lager
och igenom huden och in i blodomloppet.

CATHRINE Han var inte rädd.
Men du är.

JÖRGEN Nu måste du gå.

CATHRINE Jag stannar kvar.

JÖRGEN Jag måste ta hand om honom.

JÖRGEN Det är mitt jobb.

CATHRINE Jag
tar hand om honom.
Det är min man.

CATHRINE tar tvättsvampen, JÖRGEN tar tvättfatet.

JÖRGEN Ge mig svampen.

CATHRINE Nej.

JÖRGEN Jo.

CATHRINE Nej.

JÖRGEN Jo!

CATHRINE Nej.

JÖRGEN Amen för fan ge mig den!

MIA, klädd i skyddsutrustning och sneakers, kommer in.

JÖRGEN Hej!
Det är bäst att du tar på dig om fötterna också.
Det ligger skydd utanför dörren.

MIA går ut.

CATHRINE Det är pengarna
det är bara dom
hon är ute efter.

MIA, nu med skydd över skorna, kommer in igen.

MIA närmar sig LIKET, böjer sig över honom, drabbas då av plötsligt illamående och sliter av sig masken och spyr på LIKET.
JÖRGEN griper tag om MIA, tvingar på henne masken.

JÖRGEN   Ingen fara.
Andas bara lugnt.
In och
ut.
Ta det bara långsamt.
Är du yr?

MIA   (Skakar på huvudet.)

JÖRGEN leder ut MIA.

JÖRGEN   Det är ingen fara.
Det är sånt som händer.
Lägg bara allting i säcken utanför
och så kan du tvätta av dig på toaletten bredvid.
Säkert att du inte är yr?

MIA   (Nickar.)

MIA går ut. CATHRINE tvättar LIKET.

JÖRGEN   En av dina?

CATHRINE   Har inga.
Det är hans.

JÖRGEN   Snygg.
(Paus.)
Då hjälps vi åt antar jag.

CATHRINE och JÖRGEN tvättar LIKET.

Paus.

JÖRGEN   Usel kropp
                 som inte kan försvara sig.

CATHRINE   (*Hyssjar.*)

JÖRGEN *lindrar upp LIKETS haka med gasbinda.*

JÖRGEN   Så han inte kan prata mer.

CATHRINE   (*Hyssjar.*)

Paus.

CATHRINE *drar ned JÖRGENS andningsskydd, därefter sitt eget,
och kysser honom.*

LIKET *hoppas ur sängen och sliter av sig gasbindan.*

LIKET   (*Till publiken.*)
Jag älskar dom!
Dom är för jävliga!
Det är knappt man tror det är sant.
Inte riktigt döda.
Inte riktigt levande.
Tills en cell kommer förbi
och aningslöst bjuder in den.
Då vaknar den.
Det rör sig om en parasitär livsform.
Ni förstår
det är inte deras avsikt att döda värdkroppen
det ligger inte i deras egenintresse.
Dom dör själva då.
Om dom inte finner en ny värdkropp.

LIKET   Nu vill jag
att ni tar varandras händer.
Gör det.
Ta varandras händer.
Och titta på varann
och dela med er av utandningsluften
fyll lungorna med aerosol!
mina kära värdkroppar!

CATHRINE *får tyst på* LIKET.

CATHRINE   Jag ber så hemskt hemskt mycket om ursäkt för det här.

CATHRINE *och* JÖRGEN *bär i väg* LIKET.

CATHRINE, JÖRGEN *och* MIA *begraver* LIKET.

Akt 2

En öppen grav framför en väldig gravsten, alldeles bredvid en hög med mörk och näringsrik jord, och en futtig spade.

CATHRINE *betraktar graven.*

JÖRGEN *kommer gående med en bukett röda rosor.*

JÖRGEN Tyst här är.
(*Paus.*)
Bara dom förbannade fåglarna som sjunger.
(*Paus.*)
Antal fall har överstigit hundra nu.

CATHRINE Det var ett hemskt oväsen
för en stund sen.

JÖRGEN När då?

CATHRINE Alldeles nyss.
Från gatan.

JÖRGEN Menar du demonstrationen?

CATHRINE Ja vilket liv dom för.

JÖRGEN Dom är på väg till Stortorget.

CATHRINE Det är ovärdigt
ja det tycker jag.

JÖRGEN Jag gick med

JÖRGEN hit.

CATHRINE Gick du och skrek på gatan?

JÖRGEN Jag gick.

CATHRINE Fick du nåt ut av det?

JÖRGEN Jag fick den här knappen.
(*Visar knappen som sitter på bröstet.*)

CATHRINE "Alla är lika. "

JÖRGEN "Alla är lika. "

CATHRINE Och vad betyder det?

JÖRGEN Att alla är lika.

CATHRINE Jag får ingen preventiv behandling.

JÖRGEN Jag jobbar i vården
vårdar dom sjuka.

CATHRINE Ja då var vi inte så lika.

JÖRGEN Jag har aldrig sagt att vi var lika.

CATHRINE Jag tycker det är opassande
att du tagit med röda rosor till mig
till min makes begravning.
Väldigt opassande.

JÖRGEN Varför har du inte svarat?
(*Paus.*)

JÖRGEN   Varför har du inte svarat när jag ringt?

CATHRINE   Jag har sört min make
jag har inte tid att prata i telefon.

JÖRGEN   Du verkade inte sörja så mycket
när du följde med mig hem.

CATHRINE   Det var chocken
det var bara chock
då gör man sånt som man ångrar.

JÖRGEN   Sånt gör inte jag
sånt som man ångrar.
(Paus.)
Du vet att jag började på vårdgymnasiet
bara för att jag var kär i Agnes.
Men det ångrar jag inte heller.

CATHRINE   Sa han någonting
innan han dog
om mig?

JÖRGEN   Det hade jag kunnat berätta
om du släppt in mig.
Jag stod utanför din jävla parادلägenhet
och bankade på porttelefonen.

CATHRINE   Ja hur kan man bete sig så!
sån fullständig brist på empati!

JÖRGEN   Varför svarar du inte mig?

CATHRINE   Undrar du verkligen
varför jag inte svarar?

CATHRINE *(Tar upp mobiltelefonen.)*
"Drömde om dig
drömde att vi knullade på matbordet
och turken mittemot
tittade avundsjukt på från sitt fönster. "

JÖRGEN Han *är* turk.

CATHRINE "Vill smaka på dig
du smakar så underbart
vill sticka in tungan
i din underbara fitta. "

JÖRGEN Ja.

CATHRINE Är du sinnesslö?
(Paus.)
Ja det är enda förklaringen till att skicka
såna här till en kvinna
och tro att man ska få svar.
"Kan du inte komma över till mig?
Jag är så kåt på dig
att jag inte vet var jag ska ta vägen
jag klättrar på väggarna. "
Ja gud!
jag vill hemskt gärna
komma över till en fullblodssociopat
och knulla lite
det är precis vad jag har lust med i dag.

JÖRGEN Jag hade en present till dig
men jag glömde den i bilen.

JÖRGEN *går i väg.*

CATHRINE Men gå inte.

Paus.

MIA kommer gående; hon talar i mobiltelefon.

MIA Men jag hinner inte det
det går inte.
(*Paus.*)
Men om du tar Theo
så ber jag mamma passa Linnea.
(*Paus.*)
Bra.
Hej.
(*Till CATHRINE.*)
Barnproblem.

CATHRINE *Förälder*-problem snarare.

MIA (*Hostar.*)
Tokstor gravsten.
Hur mycket fick du lägga ut för den?

CATHRINE Det är min ensak.

MIA Det är pappas pengar du slösar.

CATHRINE Det är *mina* pengar.

MIA (*Hostar.*)
Jag försökt få tag på dig
hela veckan
lämnat hur många meddelanden som helst.

CATHRINE Jag har varit upptagen

CATHRINE som du kanske kan förstå.
Och nu har du haft den dåliga smaken att söka upp mig
och störa min makes begravning.

MIA Jag fick ju inte tag på dig.

CATHRINE Ja men vad vill du då?

MIA Jag vill ha min arvslott.

CATHRINE Då borde du tala med advokaten.

MIA Och vem är det då?

CATHRINE Det kunde begravningsbyrån informerat dig om.

MIA Förlåt så jävla mycket då att jag inte visste det.
Jag har inte förlorat så många pappor innan.

CATHRINE Det är en del av att bli vuxen.
Se det så.

MIA Vad fan menar du med det?

CATHRINE Nämen ta inte illa upp
det är inte dig det är fel på
det är hela din generation:
tror att pappa kommer vara där för alltid
och ta hand om dom.

MIA Och det ska komma från dig.

CATHRINE Du ska veta att en gång
var jag den yngsta rektorn i stan.

JÖRGEN *kommer fram till CATHRINE, och ger henne ett paket.*

JÖRGEN Det är neuraminidashämmare.
Det är till dig.
(*Till MIA.*)
Hej!
Du ser mycket piggare ut idag.

MIA Är ni ihop?

CATHRINE Nej.

JÖRGEN Nej.
Jag slickade henne på en personalfest
och hon sög av mig.

CATHRINE Självklart inte!
han är sociopat.

JÖRGEN Men vi är inte ihop.

MIA Hon har höga krav
på mannens likviditet.

MIA går fram till graven.

JÖRGEN Jag är ledsen.

MIA För vadå?

JÖRGEN Jag är ledsen att du har förlorat din far.

MIA Inte ditt fel.

JÖRGEN Och ledsen

JÖRGEN för din syster också.

MIA Tack.

JÖRGEN Vill du följa med på en drink?

MIA Vad menar du?

JÖRGEN Jag undrar om du vill följa med mig hem på en drink.

MIA Nej det vill jag inte.

JÖRGEN Vill du ha blommorna?

MIA Nej.

JÖRGEN För att lägga på graven?
Till din far.

MIA Det behövs inte.

JÖRGEN Men ta dom.
Din far skulle säkert gilla det.

JÖRGEN sätter buketten i MIAS hand. MIA lägger rosorna invid graven.

MIA Kände du honom?

JÖRGEN Ja.

MIA Vet du om han hade pengar utomlands?

CATHRINE Vad har du med det att göra!

MIA Jag kollade med skattemyndigheten.
Dom taxerade inte för så värst mycket.

JÖRGEN Vi pratade inte om sånt.

MIA Pratade ni om hans fru?

JÖRGEN Vi pratade om hans dotter.

MIA Mig?

CATHRINE Hans andra dotter.

MIA Jag antar
att han inte visste att du är ihop med hans fru?

JÖRGEN Vi är inte ihop.

MIA Du träffar andra?

JÖRGEN Ja
eller inte ...
Nä.

MIA Du *vill* träffa andra?
(*Paus.*)
Du vill bjuda mig på en drink?

MIA hostar våldsamt, får upp slem. JÖRGEN springer genast undan, ramlar omkull och är nära att falla ned i graven.

CATHRINE Djup hosta det där.
Hur länge har du haft den?

MIA En timme.

CATHRINE Aggressivt förlopp.
Det kommer sluta illa.
Väldigt smittsamt i det här stadiet.
Och tänk på din familj
dina barn
Theo och?

MIA Linnea.

CATHRINE Theo och Linnea.
(*Paus.*)
Dom kommer bli smittade.
Den tar hela familjer.

MIA Måste jag till lasarettet?

JÖRGEN Inget dom kan göra
alla respiratorer är upptagna.
Folk köar för att dö.

MIA Jag är inte sjuk!

JÖRGEN Du kan få medicin av mig.

MIA Funkar det?

JÖRGEN Med lite tur.
Och du kan låna min lägenhet
så slipper familjen.

MIA Jag tänker inte följa med dig hem.

JÖRGEN Du får vara ensam
jag är på väg härifrån.

MIA hostar våldsamt.

CATHRINE Borde hon inte betala för såna tjänster?

JÖRGEN Tycker du?

CATHRINE Ja det tycker jag nog
ett par tusen minst.

JÖRGEN Har du pengar?

MIA tittar i plånboken.

MIA Femtonhundra.

CATHRINE Det finns en bankomat där borta.

JÖRGEN Dom är tömda allihop.
Femton hundra räcker bra.

CATHRINE Våldigt billigt
under omständigheterna.

JÖRGEN Jag ska hämta dom.
Följ med
så får hon en stund med sin far.

JÖRGEN tar CATHRINES arm och leder i väg henne.

Paus.

MIA Ja
jag ska hälsa från mamma.
Hon funderade på att komma
men hon orkade inte med en till.

MIA   *(Paus.)*
Sara ligger där borta:
i minneslunden.
Så jag tänkte
framföra en hälsning från min lillasyster.

MIA harklar sig, får upp slem, spottar ned i graven.

MIA   Hoppas du är jävligt död nu.

CATHRINE och JÖRGEN kommer tillbaka arm i arm.

JÖRGEN   Här har vi det.
(Lägger paketet på marken.)
Två om dagen
en på morgonen och en på kvällen.

MIA räcker fram pengarna.

JÖRGEN   Du kan lägga dom där
på marken.

MIA lägger pengarna på marken och tar upp paketet.

JÖRGEN   Och här är nycklarna.
(Kastar nycklarna till MIA.)
Osbygatan 8A
Isacson Larsson på dörren.

MIA   Nån annan som bor där?

JÖRGEN   Inte nu längre.

MIA   Jaha
(Sträcker fram handen till JÖRGEN.)

MIA   då tackar jag då.

JÖRGEN   Jag hoppar nog över det.

MIA   *(Sträcker fram handen till CATHRINE.)*
Jag är ledsen att jag störde.

MIA står kvar med handen utsträckt – till sist skakar CATHRINE hennes hand.

MIA går därifrån. CATHRINE torkar av handen med en pappersnäsduk.

JÖRGEN   Söt tjej.
(Tar upp blommorna.)
Jag gillar henne.

CATHRINE   Tänker du aldrig på nåt annat?

JÖRGEN   Jag tänker sällan på fitta
varför skulle jag göra det?

CATHRINE   Och läkemedel
har du stulit.

JÖRGEN   Jag har aldrig snott i hela mitt liv.

CATHRINE   Det förvånar en inte
att du blivit en sån
liten bandit.
Det visste jag redan när du krossade rutorna på skolan.

JÖRGEN   Det var albanerna i Obs-klassen.

CATHRINE   Hör du inte hur du låter?

JÖRGEN   Dom *var* albaner.
                  (Pekar på *graven*.)
                  Och han skrev ut till mig.

CATHRINE   Kan du ge mig nycklarna till bilen?

JÖRGEN   Varför då?

CATHRINE   Ja det är *hans* bil du kör omkring med
                  trodde du inte jag skulle känna igen den?

JÖRGEN   Han sa att jag fick den.

CATHRINE   Så du tänker inte ge mig nycklarna?
                  Tänker du ge mig blommorna?
                  eller ska du behålla dom också?

JÖRGEN   Dom är till honom.

CATHRINE   Du har väl inte tagit med rosor till honom?
                  Man har inte röda rosor
                  på en begravning.

JÖRGEN   Han sa att han gillade röda rosor.

CATHRINE   Det är helt fel
                  fel.

JÖRGEN   Vi blev väldigt
                  nära
                  under dom sista dagarna.

CATHRINE   När gamla gubbar blir sjuka
                  blir dom sentimentala
                  och det har ingenting med närhet att göra.

JÖRGEN Han berättade om dig
hur ni träffades
på en middag med Erik Åsbrink
och du pratade om riksbanken
men ingen lyssnade
och sen drack du dig full på grappa
och flörtade med allt som rörde på sig
och herr Överläkare följde med dig till bilen.
Han hade en Mercedes SLK på den tiden
och den hade inget baksäte
så ni knullade i din bil istället.

CATHRINE Är det så att din lilla Agnes?
har hoppat in i hans baksäte?

JÖRGEN kastar ned buketten i graven.

CATHRINE Så fullkomligt respektlöst.
Mot min uttryckliga önskan.
Hur lågt kan en människa sjunka?

JÖRGEN Jävla stor gravsten det där.

CATHRINE Nu går du till kapellet
och ber vaktmästaren om en stege
och så klättrar du ner
och hämtar upp dom där.

JÖRGEN Han ville inte ha nån gravsten.

CATHRINE Skynda på.

JÖRGEN Han ville bli uppbränd
och askan kastad i Hanöbukten.

CATHRINE Min make gjorde stora insatser för läkarvetenskapen
för vårt gemensamma bästa.
Han var en betydande man
och jag kräver att eftervärlden visar ett visst mått
av respekt
för hans minne.
Kom ihåg att det var vi
som byggde det här samhället.

JÖRGEN Kan jag låna er sommarstuga?

CATHRINE Nej det kan du sannerligen inte.

JÖRGEN Han sa att jag fick låna den.

CATHRINE Vi har ingen sommarstuga ens.

JÖRGEN Det sa han.

CATHRINE Vi har ingen.

JÖRGEN Ni har ett hus i Blekinge
på Hanö med en båtbygga.

CATHRINE Det är inte vårt.
Vi har bara hyrt det några veckor då och då.

JÖRGEN Han köpte det 2004.

CATHRINE Vi hyrde det.

JÖRGEN Han köpte båtbyggan också
några grabbar från Sölvesborg satte upp den:
svartbygge
svarta pengar.

CATHRINE Aldrig.

JÖRGEN Jag behöver låna den.
Jag har ingenstans att ta vägen.

CATHRINE Plocka upp dom nu för helvete!

JÖRGEN Följ med.
Vi kan inte stanna här.
Det här är en jävla kyrkogård.
Följ med mig.
(*Paus.*)
Vi kan dricka champagne hela dagarna
och knulla utan kondom.
(*Tar på CATHRINES kropp.*)
Vi kan sitta på bryggan och hålla hand
om du vill.

CATHRINE Det ska vara en begravningskrans
vita blommor
nejlikor till exempel
eller vita rosor.

JÖRGEN Jag har redan packat
vi kör förbi hemma hos dig
och sen åker vi härifrån.

CATHRINE Jag skulle önska
att jag ville det
åka till havet med dig.

JÖRGEN Där blir allt som vanligt igen
jag kan vara vanlig
jag var det förut
precis som alla andra.

CATHRINE Men jag tycker inte om dig
jag tycker du är vidrig.

Paus.

Röda rosor kastas upp ur graven – en efter en.

JÖRGEN Vi borde begrava honom.
Vem kommer annars göra det?
Ingen är här.

JÖRGEN sträcker fram spaden till CATHRINE.

CATHRINE Det är någons jobb att göra det där.

JÖRGEN Ingen kommer att göra det.

CATHRINE Någon har ju grävt hålet
då kommer någon att skyffla igen det.

JÖRGEN Här är hål överallt.
Dom har förberett
och sen har dom stuckit och gömt sig.

JÖRGEN skyfflar jord.

CATHRINE Sluta med det!

CATHRINE griper tag om spaden, men JÖRGEN vägrar släppa den. De kämpar om spaden.

CATHRINE Ge mig den!
Släpp!

JÖRGEN knuffar ned CATHRINE i graven. Ett ögonblicks tystnad, sedan klättrar LIKET upp ur graven.

LIKET Jag skulle vilja säga ett par ord avslutningsvis.

CATHRINE försöker klättra upp, men gravens kanter är porösa och kollapsar när hon tar spjörn. Hon försöker gång på gång medan JÖRGEN skyfflar jord över henne. LIKET vecklar upp ett papper och sätter på sig läsglasögon.

LIKET Tack
för allt du lärde oss.
Vi som fick möjlighet att lyssna
fick ta del av en rikedom
av erfarenheter
och kunskaper.
Han gav oss en bild av
hur ett liv kan viggas
åt att förbättra för andra människor.
Solidariteten
kan bli en livsstil.
Tack
Olof Palme
för att du gav oss så mycket.
(Paus.)
Som en sann humanist
reagerade han mot och bekämpade
orättvisor
förtryck
och rasism.
Tack
Olof Palme
för att du gav oss så mycket
av din lidelse
för rättfärdighet.

CATHRINE *sträcker ut handen mot JÖRGEN, ber om hjälp.*

LIKET Vi vill tro på framtiden
och i en tid när ångesten inför ett hotande kärnvapenkrig växer
och när många ser med fruktan på framtiden
då tog Olof Palme vår rädsla på allvar
och förvandlade den
till framtidstro
och handlingskraft.
Han ledde oss
i kampen för avspänning
nedrustning
och fred.
Tack
Olof Palme
för din kamp för framtiden
hjälppte oss att tro på den.

CATHRINE *har nästan lyckats ta sig upp. JÖRGEN slår henne med spaden och hon faller ned i graven. JÖRGEN går sedan därifrån.*

LIKET Dom senaste veckorna har vi sett
hur mycket Olof Palme betydde
och hur stor saknaden efter honom är.
Det har varit många ungdomar
många tonåringar
många föräldrar
med små barn
som köat i timmar
för att skriva sina namn i kondoleansböckerna
för att gråta sin sorg vid mordplatsen
och för att gå i dom högtidliga fackeltågen.
Det är också deras tack
som jag nu vill uttrycka.

JÖRGEN *kommer tillbaka med en svensk flagga, draperar graven med flaggan.*

LIKET   Tack
                  Olof Palme.

JÖRGEN *börjar plocka upp rosorna runt graven.*

LIKET   Låt dom ligga.

JÖRGEN   Hon gillar inte röda rosor.

LIKET   Alla tycker om rosor.

JÖRGEN *tar upp bilnycklarna och trycker på knappen:
blinkrar och två pip.*

JÖRGEN *går därifrån och LIKET stiger ned i graven.*